

கிறிஸ்தவர்களும் மனித

அரசாங்கமும்

[13:1-7]

தேவனுடைய மக்கள் குடிமை அதிகாரிகளிடத்தில் எவ்விதமாக உறவுபட்டிருக்க வேண்டும் என்பது இயேசுவின் நாட்களில் மேலோங்கியிருந்த ஒரு கேள்வியாகும். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், இயேசுவின் விரோதிகள் அவரிடத்தில், “இராயனுக்கு வரிகொடுக்கிறது நியாயமோ அல்லவோ, எங்களுக்குச் சொல்லும் என்று கேட்டார்கள்” (லூக்கா 20:22). யூதர்கள் ரோமர்களை வெறுத்தனர் மற்றும் அவர்களுக்கு வரிசெலுத்துவதை இழிவாக நினைத்தனர், ஆனால் அவர்களின் கேள்வி உண்மையிலேயே ஒரு கண்ணியாக இருந்தது. செலுத்தலாம் என்று இயேசு பதில் அளித்திருந்தால், அவர் தம்மைப் பின்பற்றிய யூதர்களிடத்திலிருந்து அந்நியப்படுத்தப்பட்டிருப்பார். செலுத்தக் கூடாது என்று இயேசு பதில் அளித்திருந்தால், அவரது விரோதிகள் அவரைக் குறித்து ரோம ஆளுநரிடம் முறையீடு செய்திருப்பார்கள் (வசனம் 20). இயேசு ஒரு நாணயத்தை எடுத்துக் கையில் பிடித்து, “இதிலிருக்கிற சொருபமும் மேலெழுத்தும் யாருடையது?” என்று கேட்டார் (வசனம் 24அ). “அதற்கு அவர்கள்: ‘இராயனுடையது’ என்றார்கள்” (வசனம் 24ஆ). அதற்கு இயேசு, “அப்படியானால், இராயனுடையதை இராயனுக்கும், தேவனுடையதைத் தேவனுக்கும் செலுத்துங்கள்” என்றார் (வசனம் 25).

யூதர்கள் “இராயனுடையதை இராயனுக்குச் செலுத்த” விரும்பவில்லை. அவர்களுக்கும் அவர்களின் விசுவாசத்திற்கும், ரோமானியர்கள் பல சலுகைகளை ஏற்படுத்தியிருந்தனர், ஆனால் அவர்களின் [யூதர்களின்] இருதயங்களில் மனக்கசப்பு இன்னமும் கனன்று கொண்டிருந்தது. வெறுப்புணர்வு தொடர்ந்து அதிகரித்துக்கொண்டிருந்தது, இது கி.பி. 64ல் யூதர்கள் கலகம் செய்ததில் முடிந்தது, இதனால் கி.பி. 70ல் எருசலேமின் அழிவு விளைந்தது.

ரோமாபுரியிலிருந்த சபைக்குப் பவுல், கி.பி. சுமார் 57 அல்லது 58ல் நிருபத்தை எழுதியபோது, யூதர்களின் மனக்கசப்பு கொதிநிலையை அடைந்து கொண்டிருந்தது. முன்னரே குறிப்பிட்டபடி, அந்த நகரத்திலிருந்த சபையில் [கிறிஸ்தவர்கள் ஆகியிருந்த முன்னாள்] யூதர்களும் இருந்தனர் (2:17) - அந்த யூதர்கள் ரோம அரசாங்கத்தின்மீது வெறுப்புணர்வைத் தேக்கி வைத்திருந்தனர் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ரோமாபுரியிலிருந்த சபையைச் சேர்ந்த புறஜாதியார், இந்தக் கருத்தின்மீது தங்கள் யூத சகோதரர்களைப் பற்றிப் பரிதாபம் கொண்டிருக்கலாம். ரோமாபுரியானது ஒருசில ஆண்டுகளுக்கு முன்பதாக, யூதர்களையும் கிறிஸ்தவர்களையும் ரோமாபுரியிலிருந்து துரத்தியிருந்தது.¹

இவைகளும் இன்னும் மற்ற காரணிகளும், பவுல் ரோமாபுரியாருக்கு எழுதிய தமது நிருபத்தின் நமது தற்போதைய வசனப்பகுதியை உள்ளடக்கும்படி

அவரைத் தூண்டியிருக்கலாம். சில கிறிஸ்தவர்கள், கிறிஸ்துவுக்குள் சுயாதீனம் (கலாத்தியர் 5:1) என்பது அவர்கள் ரோமாபுரியின் சட்டம் உட்பட, எந்த சட்டத்திற்கும் கீழ்ப்பட்டவர்கள் அல்ல என்று அர்த்தப்படுத்தியதாக நினைத்திருக்கலாம் என்பது சாத்தியமான இன்னொரு காரணமாக உள்ளது. மேலும் பவுல் ஒருசில ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு நீரோவினால் தரப்பட்ட துன்புறுத்துதல் மற்றும் அது நாட்டைக் குறித்து கிறிஸ்தவர்களின் எண்ணப்போக்கை எவ்வாறு பாதிக்கும் என்பவை போன்ற விஷயங்களை முன்னெதிர்நோக்கி இருந்திருக்கலாம்.

பவுலின் தூண்டுகோல் எதுவாக இருந்தாலும், அவர் - ஆவியானவரால் ஏவப்பட்டு - கிருபையினால் இரட்சிக்கப்பட்ட நபர் ஒருவர், மனித அரசாங்கத்துடன் எவ்வாறு உறவுபட்டிருக்க வேண்டும் என்பது பற்றிய அறிவுறுத்துதல்களை உள்ளடக்க வேண்டியது முக்கியமானது என்று நினைத்தார். இந்தப் பாடக்கருத்து 1 தீமோத்தேயு 2:1, 2; தீத்து 3:1; மற்றும் 1 பேதுரு 2:13, 14, 17 ஆகிய வசனங்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது; ஆனால் ரோமர் 13:1-7 வசனப்பகுதியானது, புதிய ஏற்பாட்டில் இந்தப் பாடக்கருத்தின்மீது ஏற்படுத்தப்பட்ட மிக நீண்ட கலந்துரையாடலாக உள்ளது. நமது வேதபாட வசனப்பகுதியானது, உறவுமுறையின் ஒவ்வொரு அம்சத்தைப் பற்றியும் எடுத்துரைத்து முடிப்பதில்லை மற்றும் அது கேட்கப்படக்கூடிய ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் பதில் அளிப்பதும் இல்லை. இருந்தபோதிலும், இது நம் எல்லாருடைய வாழ்விலும் செயல்தாக்கம் செலுத்துகிற ஒரு பாடக்கருத்தின்மீதான முக்கியமான வெளிப்பாடாக உள்ளது.

நாம் கிறிஸ்தவர்கள் ஆனபோது, நாம் இருளின் அதிகாரத்தினின்றும் விடுதலையாக்கப்பட்டு, தேவனுடைய அன்பின் குமாரனின் இராஜ்யத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டோம் (கொலோசெயர் 1:13). ஆயினும் இன்னமும், நாம் பூமிக்குரிய ஒரு இராஜ்யம்/நாடு என்பதன் குடிமக்களாகவே நிலைத்திருக்கிறோம். குடிமை அதிகாரிகளுடன் நாம் எவ்வாறு உறவுபட்டிருக்க வேண்டும்? நமது பொறுப்புகள் யாவை? நாம் எவ்விதமான குடிமக்களாக இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார்? இந்தக் கேள்விகள் யாவும் ரோமர் 13:1-7ல் பவுலினால் [பதில்] உரைக்கப்பட்டவைகளாக உள்ளன.²

அதிகாரத்தை அங்கீகரிப்புகள்! (13:1, 2, 4, 6)

இவ்வசனப்பகுதியானது பின்வரும் ஆணையுடன் தொடங்குகிறது: “எந்த மனுஷனும் மேலான அதிகாரமுள்ளவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியக்கடவன்” (வசனம் 1அ). 13:1-7ல் உள்ள இந்தக் கட்டளையையும் மற்றவற்றையும் நாம் கலந்துரையாடுவதற்கு முன்னர், அநேக விளைவுகள் நேரிடுவதற்குச் சாத்தியமான இந்தக் கட்டளையைப் பவுல் ஏன் கொடுத்தார் என்பதை நிலைநாட்டுவதற்கு, நாம் இந்த வசனப்பகுதியை ஆய்வுசெய்வது அவசியமாக உள்ளது.

ஒரு பொதுவான கொள்கை

கீழ்ப்படிதலுக்கான நமது அடித்தளத்தைக் கொண்டு பவுல் தொடங்கினார்: “ஏனென்றால், தேவனாலேயன்றி ஒரு அதிகாரமுமில்லை; உண்டாயிருக்கிற அதிகாரங்கள் தேவனாலே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது” (வசனம் 1ஆ). 1ம் வசனத்திலுள்ள “அதிகாரங்கள்” மற்றும் “அதிகாரம்” என்ற வார்த்தைகள், “அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்தும் உரிமை” என்பதைக் குறிக்கிற *exousia* என்ற வார்த்தையிலிருந்து

வந்துள்ளன,³ சிலவேளைகளில் பவுல், தூதத்துவ ஜீவிகளைக் குறிப்பதற்கு *exousia* என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார் (எபேசியர் 6:12), எனவே சிலர், இந்த அப்போஸ்தலர் அப்படிப்பட்ட விஷயத்தையே இவ்விடத்தில் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் என்று நம்புகின்றனர். இருப்பினும், *exousia* என்ற வார்த்தையானது வேறொரு இடத்தில் மனித அதிகாரிகளைக் குறிக்கிறது (லூக்கா 12:11). ரோமர் 13:6, 7ல் பவுல் இந்த அதிகாரிகளுக்கு வரிசெலுத்துதல் பற்றிப் பேசினார், எனவே அவர் மனதில் அரசாங்கத்தையே தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் என்பது நிச்சயம். J. B. பிலிப்ஸ் என்பவரின் வேதாகமத்தில் “civil authorities” என்றிருக்கையில், NCV வேதாகமத்தில் “government rulers” என்றுள்ளது.

பவுல் குடியரிமை அரசாங்கத்தைக் குறிப்பிட்டார் என்று யூகித்த நிலையில் நாம் வாசிப்பைத் தொடருவோமாக: “ஏனென்றால், தேவனாலேயன்றி ஒரு அதிகாரமுமில்லை; உண்டாயிருக்கிற அதிகாரங்கள் தேவனாலே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது” (வசனம் 1ஆ). “நியமிக்கப்படுதல்” என்பது, “முறையாக வைத்தல்,” “நியமனம் செய்தல்,”⁴ அல்லது “அபிஷேகித்தல்” (KJV வேதாகமத்தைக் காணவும்) என்று அர்த்தப்படுகிற *tasso* என்பதிலிருந்து வருகிறது. 4ம் வசனம்வரை நாம் கீழே கண்ணோக்கும்போது, மனித அரசாங்கம் இருமுறை “தேவனுடைய ஊழியக்காரன்” என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளதை நாம் காண்கிறோம். 6ம் வசனத்தில் மனித ஆட்சியாளர்கள் “தேவனுடைய ஊழியக்காரர்கள்” என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். ரோமர் 13ம் அதிகாரத்தை நீங்கள் [இதற்கு முன்] ஒருக்காலும் படித்திருக்கவில்லை என்றால், இந்தக்கூற்றுக்கள் உங்களுக்கு வினோதமானதாக அல்லது புறக்கோடியில் உள்ளதாகக் காணப்படலாம். இருப்பினும், இதற்கு முன் 9ம் அதிகாரத்தில், பவுல் பார்வோஸ் பற்றி விவரித்த போது, பூமிக்குரிய ஆட்சியாளர்களீது தேவனுடைய கட்டுப்பாடு இருப்பதை வலியுறுத்தினார் (வசனங்கள் 16-18).

பூமிக்குரிய ஆட்சியாளர்கள், தேவனுடைய உலகளாவிய இராஜாக்கத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டுள்ளனர் என்று அறிவித்த, வேதாகமத்தின் முதல் எழுத்தாளராகவோ அல்லது பேச்சாளராகவோ பவுல் இருக்கவில்லை. கர்த்தருக்காகப் பேசியதில் சாலொமோன், “என்னாலே ராஜாக்கள் அரசாளுகிறார்கள், பிரபுக்கள் நீதி செலுத்துகிறார்கள். என்னாலே அதிகாரிகளும், ... ஆளுகை செய்துவருகிறார்கள்” என்று எழுதினார் (நீதிமொழிகள் 8:15, 16அ). புறதெய்வ வணக்கக்காரரான பெர்சிய நாட்டு அரசர் கோரேஸ் என்பவர், தேவனுடைய “மேய்ப்பன்” மற்றும் தேவனால் “அபிஷேகிக்கப்பட்டவன்” என்று அழைக்கப்பட்டார் (ஏசாயா 44:28; 45:1).⁵ தானியேல், பாபிலோனிய அரசர் நெபுகாத்நேச்சாரிடம், தேவனைப் பற்றி, “உன்னதமானவர் மனுஷருடைய இராஜ்யத்தில் ஆளுகைசெய்து,” “இராஜாக்களை தள்ளி இராஜாக்களை ஏற்படுத்துகிறவர்” என்று கூறினார் (தானியேல் 4:17; 2:21).⁶ இயேசு விசாரிக்கப்படுவதற்காகப் பிலாத்துவின் முன்னால் நின்றபோது, அந்த ரோம ஆளுநரிடத்தில் அவர், “பரத்திலிருந்து உமக்குக் கொடுக்கப்படா திருந்தால், என்மேல் உமக்கு ஒரு அதிகாரமுமீராது” என்று கூறினார் (யோவான் 19:11அ).

பொதுவான கவனிப்புகள்

ஏவுதல் பெற்ற இந்தக் கூற்றுக்களை நாம் வாசிக்கையில், கேள்விகள் நமது

சிந்தைகளுக்குள் பெருக்கெடுக்கின்றன. கடந்தகாலத்திலும் நிகழ்காலத்திலுமுள்ள கொடுமையான ஆட்சியாளர்கள் பற்றி நாம் வியப்படைகிறோம்?: இவர்களைத் தேவனே அபிஷேகம் செய்வித்தாரா? இவர்களின் ஆளுகைகள் தேவனால் நியமிக்கப்பட்டு இருந்தனவா? எழுப்பப்படும் ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் நம்மால் பதில் அளிக்க இயலாதிருக்கலாம், ஆனால் நாம் தேவன் மற்றும் அரசாங்கங்கள் பற்றிய ஒருசில உற்றுக்கவனித்தல்களை ஏற்படுத்த முடியும்.

1. தேவன் குடிமை அதிகாரத்தை மனிதகுலத்தின் நன்மைக்காக நியமித்தார். தேவன் இல்லத்தை (ஆதியாகமம் 3) மற்றும் சபையை (நடபடிகள் 2) நியமித்தார், மற்றும் ரோமர் 13ம் அதிகாரமானது, அவர் மனித அரசாங்கத்தையும் தோற்றுவித்தவர் என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது.⁸ மக்களுக்கு அது தேவையாயிருந்தபடியால், அவர் குடிமை அதிகாரத்தை ஏற்படுத்தினார். பர்ட்டன் காஃப் மேன் என்பவர் பின்வருமாறு எழுதினார்,

நிர்ணயிக்கப்பட்ட அதிகாரம் ... இல்லாதநிலையில், முழு உலகமும் குழப்பம் மற்றும் அழிவில் மூழ்கிவிடும். தடைசெய்யப்படாத மனித இயல்பானது, அமைதியற்றுக் கிடக்கும் ஒரு காட்டு மிருகமாகவும் நாட்டினால் விதிக்கப்படும் கட்டுப்பாட்டின்மீது மன உலைச்சல் கொண்டதாகவும், தனது விலங்குகளை முறிப்பதற்கு இலேசான சந்தர்ப்பம் கிடைத்தாலும் எப்போதும் தயாராக இருந்து இரத்தம் மற்றும் பயங்கரத்தால் இவ்வுலகைக் குதறுவதாகவும் உள்ளது.⁹

ஜேக் P. லூயிஸ் என்பவர், “சட்ட ஒழுங்கற்ற நிலையைக் காட்டிலும், அரசாங்கத்தின் எந்த வடிவமும், விரும்பித் தேர்ந்துகொள்ளப்படக் கூடியதாக உள்ளது” என்று குறிப்பிட்டார்.¹⁰ எந்த வகையான அரசாங்கம் மிகச்சிறந்ததாக உள்ளது மற்றும் எவ்வளவு அதிகமாக அல்லது எவ்வளவு கொஞ்சமாக அது நமக்குத் தேவைப்படுகிறது என்பதில் நாம் கருத்து வேறுபடலாம், ஆனால் பின் வருவதில் நாம் கருத்து ஒன்றுபட முடியும்: குடிமை அதிகாரத்தின் கொள்கை தேவனால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளது.

4ம் வசனம், மனித அரசாங்கம் “உனக்கு நன்மை உண்டாகும் பொருட்டு, அவன் தேவஊழியக்காரனாயிருக்கிறான்” என்று கூறுகிறது. பிலிப்ப் என்பவர் இதை, “அலுவலர் உங்கள் பாதுகாப்பிற்காகத் தேவனுடைய ஊழியக்காரராயிருக்கிறார்” என்று தரவழைக்கிறார். பாதுகாப்பு என்பதுடன் கூடுதலாக, நமது நகரம், நாடு மற்றும் தேச அரசாங்கங்கள், நமது சொந்தத்தில் மேற்கொள்ளக் கடினமாயிருக்கக் கூடிய தொண்டுகளுடன் நமது நலத்திற்கானவற்றை அளிக்கின்றன.¹¹

2. குடிமை அதிகாரிகள் நிலவுவதற்குத் தேவன் அனுமதிப்பதாலேயே அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் நிலவுகின்றனர். எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட பூமிக்குரிய ஆளுகைக்கும் தேவன் பொறுப்பாளியாக இருக்கிறார் என்று நாம் கூற இயலாது, ஆனால் அது நிலவுப்படி தேவன் அனுமதிப்பதாலேயே அது நிலவுகிறது என்று நாம் கூற முடியும். கடந்தகாலத்தில், ரோமர் 13:1-7 வசனப்பகுதியானது, கொடுங்கோலாட்சி செய்பவர்கள் தங்கள் குடிமக்களிடத்தில், கேள்விகேட்காத கீழ்ப்படிதலைப் பலவந்தமாகத் திணிக்க முயற்சி செய்வதற்கு, அவர்களால்

தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அவர்கள் தங்கள் ஆளுகைகள் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தன என்று உரிமைகோரினர். அவர்கள் ரோமர் 13ல் இருந்து மேற்கோள் காண்பித்து, தங்களின் தேவபக்தியற்ற நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை சபைத்தலைவர்கள் வெளிப்படையாக ஆதரித்து உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்று கூறினர். தேவன் மனித அரசாங்கத்தின் கொள்கையை நியமித்தார் என்று பவுல் போதித்தார், ஆனால் அதிகாரப் பதவியிலுள்ள அரசாங்கத் தலைவர் ஒவ்வொருவரையும் தேவனே தனிப்பட்ட வகையில் அமைக்கிறார் என்று அவர் போதிக்கவில்லை.

தேவன், மனித அரசாங்கத்தை நியமித்தார் என்ற உண்மையானது, அவர் ஒவ்வொரு அரசாங்கத்தையும் அங்கீகரிக்கிறார் என்று அர்த்தப்படுகிறதா? தேவன் இல்லத்தை நியமித்தார். இது அவர் ஒவ்வொரு இல்லத்தையும் அங்கீகரிக்கிறார் என்று அர்த்தப்படுகிறதா? இல்லை. தேவன் சபையை நியமித்தார். இது அவர் ஒவ்வொரு சபைக்குமும்தையும் அங்கீகரிக்கிறார் என்று அர்த்தப்படுகிறதா? இல்லை (காண்க வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:4, 14, 20). அதுபோலவே, ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் தேவனுடைய அங்கீகாரத்தின் தனிப்பட்ட முத்திரையைக் கொண்டிருப்பதில்லை.

ரோமர் 13:1-7ஐ, கண்முடித்தனமான கீழ்ப்படிதலை வலியுறுத்துவதற்காகப் பயன்படுத்தும் அரசாங்கத் தலைவர் எவரும், வேதவசனம் இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயமாக உள்ளது என்பதை உணர்ந்தறிவது அவசியமாக உள்ளது. இது அவர் “தேவனுடைய ஊழியக்காரனாக” இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகிறது. ஊழியத்துவம் என்பது, அதிலும் விசேஷித்தவகையில், கர்த்தருக்கு ஊழியத்துவம் என்பது பொறுப்புகளைக் கொண்டுள்ளது!¹² தானியேல் 2:21, தேவன் “இராஜாக்களை ஏற்படுத்துகிறார்” என்று மாத்திரம் கூறுவதில்லை, ஆனால் அவர் “இராஜாக்களைத் தள்ளிவிடுகிறவர்” என்றும் உரைக்கிறது. அது எந்த ஒரு ஆட்சியாளருக்கும் ஒரு தெளிவான சிந்தனையாக இருக்க வேண்டும்.

3. தேவன் தமது நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்குத் துன் மார்க்க அரசாங்கங்களைக்கூட பயன்படுத்த முடியும். தேவன் அவ்வப்போது, தமது நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கு, தேவபக்தியற்ற நாடுகளைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். இஸ்ரவேலைத் தண்டிப்பதற்கு, அசீரிய நாடு தேவனுடைய கோபத்தின் கோலாக இருந்தது (ஏசாயா 10:5).¹³ யூதாவின் பொல்லாத செயல்களுக்காக அதைத் தண்டிப்பதற்குப் பாபிலோன் பயன்படுத்தப்பட்டது (ஏரேமியா 25:9-11). அதிகம் நேர்மறையான குறிப்பாக, தேவன் யூதாவை அடிமைத்தளையிலிருந்து விடுவிப்பதற்குப் பெர்சிய அரசன் கோரலைப் பயன்படுத்தினார் (ஏசாயா 44:28-45:7; எஸ்றா 1:1-4). இந்த உதாரணங்கள், தேவன் குடிமை அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்த முடியும் மற்றும் சிலவேளைகளில் அவ்வாறு பயன்படுத்துகிறார் என்று காண்பிக்கின்றன. அதற்கு அப்பால், நாம் துணிந்து இறங்க முடியாது. ஏதோ ஒரு வழியில் தேவன், உலகத்தின் அரசாங்கங்கள் மீது கட்டுப்பாடு செலுத்துகிறார் என்பதே நாம் அறியும் எல்லாமுமாக உள்ளது. முடிவில், அவரது நோக்கங்கள் நிறைவேற்றப்படும்.

பவுலுடைய போதனையின் வலிவிலிருந்து தப்பிக்க முயற்சி செய்யும் வகையில் சிலவேளைகளில் மக்கள், “நல்ல அரசாங்கங்கள்” மற்றும் “மோசமான அரசாங்கங்கள்” ஆகியவற்றிற்கிடையில் வித்தியாசம் ஏற்படுத்த

முயற்சி செய்கின்றனர். அவர்கள், “நாம் நல்ல அரசாங்கங்களுக்கு மாத்திரமே கீழ்ப்படியும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறோம்” என்று கூறுகின்றனர். ரோமர் 13:1-7ஐ நாம் படிக்கையில், பவுலின் நாட்களிலிருந்த ஆளும் சக்தி களை மனதில் கொண்டிருந்தல் நமக்கு அவசியமாக உள்ளது: அது ரோமா புரி அரசாங்கம். ரோமப் பேரரசு “ஒரு நல்ல அரசாங்கமாக” இருந்ததா? அதன் சில அம்சங்கள் நல்லவைகளாக இருந்தன¹⁴; ஆனால் ரோமாபுரியின் வரலாறு உங்களுக்குப் பழக்கமாகியிருந்தால், அந்த அரசு குற்றம் மற்றும் மோசடி ஆகியவற்றினால் நிரப்பப்பட்டிருந்ததை நீங்கள் அறிவீர்கள். பவுல் இந்த நிருபத்தை எழுதிய போது பேரரசனாக இருந்த நீரோ என்பவன், “தாயைக்கொலை செய்த” குற்றம் கொண்டிருந்த “மனிதப்பண்பற்ற மிருகம்” என்று R. C. பெல் என்பவரால் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளான்.¹⁵ இருந்த போதிலும் இன்னமும் அப்போஸ்தலர், “எந்த மனுஷனும் மேலான அதிகார முள்ளவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியக்கடவன்; ஏனென்றால், தேவனாலேயன்றி ஒரு அதிகாரமுமில்லை” என்றே கூறினார் (13:1அ).

பவுல் ரோமர் 13ஐ எழுதுகையில், அவர் ஒரு ரோமக்குடிமகனாக இருந்த படியாலும் ரோம அதிகாரிகளினால் அவர் பட்சமாக நடத்தப்பட்டதாலும், அவர் ரோம அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவான அனுகூலமான மனதிலையைக் கொண்டிருந்தார் - ஆனால் பிற்பாடு அவர் தமது மனதை மாற்றிக் கொண்டார் - என்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அப்படிப்பட்ட கருத்தானது தெய்வீக ஏவுதலை மறுதலித்தலாகவும் உண்மைகளைத் தவறாகப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துதலாகவும் உள்ளது. அது ரோமருக்கு நிருபத்தை எழுதுவதற்கு முன்னர், பவுல் ரோம அதிகாரிகளால் தவறான வகையில் சிறையில் வைக்கப்பட்டு அடிக்கப்பட்டிருந்தார் (நட்படிகள் 16:22-24) என்ற உண்மையைப் புறக்கணிக்கிறது. உண்மையில் அவர் மூன்றுமுறை, ரோமாபுரியின் ஒருவகையான ரோமா புரித் தண்டனையாக, மிலாறுகளால் அடிக்கப்பட்டிருந்தார் (2 கொரிந்தியர் 11:25). மேலும் இந்தக் கருத்தானது, ரோம அதிகாரிகளால் தவறான வகையில் பவுல், சற்றேறக்குறைய நான்கு ஆண்டுகள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த தண்டனையைச் சகித்தார்,¹⁶ இருந்தபோதிலும் அவர் பின்வருவன போன்ற வசனப்பகுதிகளை எழுதினார் என்ற உண்மையைப் புறக்கணிக்கிறது:

... நான் பிரதானமாய்ச் சொல்லுகிற புத்தியென்னவெனில், எல்லா மனுஷருக்காகவும் விண்ணப்பங்களையும் ஜெபங்களையும் வேண்டுகல் களையும் ஸ்தோத்திரங்களையும் பண்ணவேண்டும்; நாம் எல்லாப் பக்தி யோடும் நல்லொழுக்கத்தோடும் கலகமில்லாமல் அமைதலுள்ள ஜீவனம் பண்ணும்படிக்கு, ராஜாக்களுக்காகவும், அதிகாரமுள்ள யாவருக்காகவும் அப்படியே செய்ய வேண்டும் (1 தீமோத்தேயு 2:1, 2).

துரைத்தனங்களுக்கும் அதிகாரங்களுக்கும் கீழ்ப்படிந்து அடங்கியிருக்கவும், (தீத்து 3:1அ).

உபத்திரவத்தின் மத்தியில் இன்னொரு அப்போஸ்தலர், பின்வருமாறு எழுதினார்,

நீங்கள் மனுஷருடைய கட்டளைகள் யாவற்றிற்கும் கர்த்தர்நிமித்தம் கீழ்ப்படியுங்கள். மேலான அதிகாரமுள்ள ராஜாவுக்கானாலுஞ்சரி, தீமை செய்கிறவர்களுக்கு ஆக்கினையும் நன்மைசெய்கிறவர்களுக்குப் புகழ்ச்சியும் உண்டாகும்படி அவனால் அனுப்பப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கானாலுஞ்சரி, கீழ்ப்படியுங்கள். நீங்கள் நன்மைசெய்கிறதினாலே புத்தியீன மனுஷருடைய அறியாமையை அடக்குவது தேவனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது. சுயாதீன முள்ளவர்களாயிருந்தும், உங்கள் சுயாதீனத்தைத் துர்க்கணத்திற்கு மூடலாகக் கொண்டிராமல், தேவனுக்கு அடிமைகளாயிருங்கள். எல்லா ரையும் கனம்பண்ணுங்கள்; சகோதரரிடத்தில் அன்புசுருங்கள்; தேவனுக்குப் பயந்திருங்கள்; ராஜாவைக் கனம்பண்ணுங்கள் (1 பேதுரு 2:13-17).

அரசியல் அதிகாரத்தை யார் கொண்டிருந்தாலும், ஒரு கிறிஸ்தவர், “ஒரு நல்ல குடிமகனாக” (ரோமர் 13:1; MSG), இருக்கப் பிரயாசப்பட வேண்டும் என்பதே புதிய ஏற்பாட்டின் நிலையான செய்தியாக உள்ளது.

அதிகாரத்தை மதியுங்கள்! (13:1-5)

ஆட்சி

மனித அரசாங்கத்தைத் தேவன் நியமித்தார் என்பதை மனதில் கொண்டவர்களாக நாம் வசனப்பகுதியை ஆராய்ந்து பார்ப்போம். 1ம் வசனம், “எந்த மனுஷனும்¹⁷ மேலான அதிகார¹⁸முள்ளவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியக்கடவன்” என்று தொடங்குகிறது (வசனம் 1அ). “கீழ்ப்படியக்கடவன்” என்பது “பதவிக்குக் கீழே” (*hupo* [“கீழே”] கூட்டல் *tasso* [“ஏற்படுத்துதல்”]) என்று அர்த்தம் தருகிற, “அடிப்படையில் ஒரு இராணுவச் சொற்றொடராக” உள்ள *hupotasso* என்பதிலிருந்து வந்துள்ளது.¹⁹ *Hupotasso* என்பது சில மொழிபெயர்ப்புகளில் “கீழ்ப்படிதல்” என்று தரவழைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வார்த்தை கீழ்ப்படிதலை உள்ளடக்குகிறது, ஆனால் இதன் அர்த்தம் இன்னும் பரந்ததாக உள்ளது. இது, “கூட்டுவது, பற்றுறுதி, மற்றும் கீழ்ப்படிவதற்கான ஒரு மனவிருப்பம்” ஆகிய வற்றைச் சூழப்பெற்றுள்ளது.²⁰

மக்கள் “நல்ல அரசாங்கங்கள்” மற்றும் “மோசமான அரசாங்கங்கள்” ஆகியவற்றிற்கிடையில் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்வது போலவே, அவர்கள் “நல்ல சட்டங்கள்” மற்றும் “மோசமான சட்டங்கள்” ஆகியவற்றிற்கிடையில் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தவும் முயற்சி செய்கின்றனர். “மோசமான சட்டங்கள்” என்ற சொற்றொடர் மூலம் அவர்கள், தங்களுக்குக் கருத்தறிவு எதையும் ஏற்படுத்தாத சட்டங்கள் அல்லது தங்களுக்கு வசதிக்குறைவை, அல்லது கடினமான சூழ்நிலையைக்கூட ஏற்படுத்துகிற சட்டங்கள் என்பதைப் பொதுவாக அர்த்தப்படுத்துகின்றனர். அவர்கள், “மோசமான சட்டங்களுக்கு நாம் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று தேவன் நம்மிடத்தில் எதிர்பார்ப்பதில்லை” என்று வலியுறுத்துகின்றனர். நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள் அவ்வப்போது அரசாங்கத்தின் சட்டங்கள் மற்றும் முறைமைகள் ஆகியவற்றினால் மூச்சடைத்துப் போயிருக்கிறோம். போக்குவரத்துச் சட்டங்கள், கட்டிடச் சட்டமுறைகள், வரிமுறைமைகள், மற்றும் அலுவலகத்தில் இதுசம்பந்தப்பட்ட தாள்கள்

மெதுவாகச் செயல்படுத்தப்படுதல் ஆகியவற்றினால் மூழ்கடிக்கப்பட்டுள்ளோம். அரசியல் அதிகாரர் செயல்முறையினால் நாம் திணறடிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இருந்தபோதிலும், நமக்கு “நல்ல சட்டங்கள்” மற்றும் “மோசமான சட்டங்கள்” ஆகியவற்றிற்கிடையில் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தும் உரிமை தரப்பட்டிருப்பதில்லை. அது ஒரு சட்டமாக இருந்தால் நாம் அதற்குக் கீழ்ப்படிந்தே ஆக வேண்டும்.

அந்த அடிப்படைக் கொள்கைக்கு விதிவிலக்கு ஏதேனும் உள்ளதா? பேதுருவினால் குரல் எழுப்பப்பட்ட ஒன்றே ஒன்றை மாத்திரமே நான் அறிந்திருக்கிறேன். அவரும் யோவானும், இயேசுவினுடைய நாமத்தைக் கொண்டு போதிக்கவோ அல்லது பிரசங்கிக்கவோ கூடாதென்று யூத சங்கத்தாரால்கட்டளை இடப்பட்டனர் (நடபடிகள் 4:18), இந்தக் கட்டளையை அவர்கள் புறக்கணித்தனர். அவர்கள் மறுபடியும் ஆலோசனைச் சங்கத்திற்கு முன்பாக இழுத்துச் செல்லப்பட்டபோது, பேதுரு பின்வரும் தனிச்சிறப்பான வார்த்தைகளைப் பேசினார்: “மனுஷருக்குக் கீழ்ப்படிவதைப்பார்க்கிலும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிகிறதே அவசியமாயிருக்கிறது” (நடபடிகள் 5:29). இந்தக் கொள்கையை நாம் நமது தற்போதைய தலைப்புக்கு நடைமுறைப்படுத்துவது எப்படி? நமது நாட்டின் சட்டங்கள் தேவனுடைய சட்டங்களுக்கு முரண்படாத வரையில் அவற்றிற்கு நாம் கீழ்ப்படிய வேண்டும். பல உதாரணங்கள் சிந்தைக்கு வருகின்றன. பழைய ஏற்பாட்டில், சாத்ராக், மேஷாக், மற்றும் ஆபேத்நேகோ என்பவர்கள் பொற்சிலைக்கு முன்பு தாழ்விழுந்து பணியை மறுத்தனர் (தானியேல் 3), மற்றும் தன்னைத்தவிர வேறுயாரிடத்திலும் ஜெபிக்கக்கூடாது என்ற அரசனின் கட்டளையை தானியேல் புறக்கணித்தார் (தானியேல் 6). புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலத்தில், அந்திப்பா என்பவர் விசுவாசத்தை மறுதலிக்க மறுத்துவிட்டதால் கொலைசெய்யப்பட்ட வேதசாட்சியாக மரணம் அடைந்தார் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:13).

இந்தச் சிந்தனையை நாம் முடிப்பதற்கு முன்னர் இரண்டு உண்மைகள் வலியுறுத்தப்பட்டாக வேண்டும். முதலாவது, நாம் “மனுஷருக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கு மாறாக, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியும்” போது, விளைவுகளைச் சந்திக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். அப்போஸ்தலர்களுக்கு; சாத்ராக், மேஷாக், ஆபேத்நேகோ என்பவர்களுக்கு; தானியேலுக்கு; மற்றும் அந்திப்பா என்பவருக்கு நடந்தது என்ன என்பதைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். இரண்டாவது, நாம் சட்டதிட்டங்களை விழிப்புடன் கடைப்பிடிப்பவர்களாக இராதப்படுத்தவில், நாம் “மனுஷருக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கு மாறாக, தேவனுக்கு கீழ்ப்படியும்” போது, நமது நடவடிக்கைகள் மனச்சாட்சியின் வெளிப்பாடுகள் என்றல்ல, ஆனால் நாம் கலகம் செய்பவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதற்கே கூடுதல் ஆதாரமாக இருக்கும். பேதுரு, “ஆதலால் உங்களில் ஒருவனும் கொலைபாதகனாயாவது, திருடனாயாவது, பொல்லாங்கு செய்தவனாயாவது, அந்நிய காரியங்களில் தலையிட்டுக்கொண்டவனாயாவது பாடுபடுகிறவனாயிருக்கக்கூடாது. ஒருவன் கிறிஸ்தவனாயிருப்பதினால் பாடுபட்டால் வெட்கப்படாமலிருந்து, அதினி மித்தம் தேவனை மகிமைப்படுத்தக்கடவன்” என்று எழுதினார் (1 பேதுரு 4:15, 16).

எனவே, பின்வருவதே சட்டமாக உள்ளது: ஒரு உள்நூர், மாநில, அல்லது நாட்டு சட்டமானது தேவனுடைய ஆணைகளில் ஏதொன்றையும் மீறாதிருக்கிற போது, அதற்குக் கீழ்ப்படியுங்கள். அது நியாயம் பொருந்தாததாக இருக்கிறதா?

அதற்குக் கீழ்ப்படியுங்கள். அது ஒவ்வாததாக இருக்கிறதா? அதற்குக் கீழ்ப்படியுங்கள். அது சமூகத்தின் ஏதேனும் ஒருபிரிவினருக்கு பட்சபாதம் காண்பிக்கிறதா? அதற்குக் கீழ்ப்படியுங்கள். ஜிம்மி ஆலென் என்பவர், “சட்டம் மோசமானதாக உள்ளதா? என்பதல்ல, ஆனால், அந்த சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல் தேவனுடைய வசனத்தை மீறுவதாகிறதா? என்பதே நமது முதன்மை அக்கறைக்குரிய விஷயமாக உள்ளது (நட்படிகள் 4:19). அவை தீமை செய்யவென்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தால் தவிர, சீஷர்கள் தங்கள்மீது கடினமான வேளைகளைக் கொண்டுவரும் சட்டத்திற்கு[ம்] கீழ்ப்படிவார்கள்” என்று எழுதினார்.²¹

காரணங்கள்

1. ஏனென்றால் தேவன் மனித அரசாங்கங்களை நியமித்தார். நாம் “அதிகாரமுள்ளவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்க” வேண்டியது ஏன்? முதலாவது காரணத்தை நாம் ஏற்கனவே வலியுறுத்தி இருக்கிறோம்: தேவனே மனித அரசாங்கங்களை நியமித்தவராக இருக்கிறார். “தேவனாலேயன்றி ஒரு அதிகாரமுமில்லை; உண்டாயிருக்கிற அதிகாரங்கள் தேவனாலே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் அதிகாரத்திற்கு எதிர்த்து நிற்கிறவன் தேவனுடைய நியமத்திற்கு எதிர்த்து நிற்கிறான்” (13:1ஆ, 2ஆ). SEB வேதாகமத்தில், “So, if someone rebels against authority, he is going against what God appointed” என்றுள்ளது. மனித அரசாங்கத்திற்குக் கீழ்ப்படியாதவறுதல் என்பது செயல்விளைவில் தேவனை எதிர்த்து நிற்பதாகவே உள்ளது.

“எதிர்த்து நிற்குதல்” என்ற வார்த்தை (*anti* [“எதிராக”] கூட்டல் *tasso* [“ஏற்பாடு செய்தல்”] என்ற சொற்கள் இணைந்த) *antitasso* என்பதிலிருந்து வருகிறது. இது 13ம் அதிகாரத்தில் பவுல் *tasso* (“ஏற்பாடு செய்தல்”) என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தும் மூன்றாவது இடம் ஆகும். தேவன் மனித அரசாங்கத்தை “ஏற்பாடுசெய்தார்.” குடிமை அதிகாரிகளைப் பொறுத்த மட்டில் நாம் *tasso* (தேவனுடைய “ஏற்பாட்டின்”) கீழ் இருக்க வேண்டும். நாம் அதைச் செய்ய மறுத்தால், அது நாம் *tasso* (தேவனுடைய “ஏற்பாட்டிற்கு”) எதிர்த்து நிற்கிறோம் என்று அர்த்தப்படுகிறது. காஃப்மேன் என்பவர் பின்வருமாறு உற்றுக்கவனித்துள்ளார்,

கிறிஸ்து ஒருக்காலும் ஒரு கலகத்தை வழிநடத்திச் சென்றதில்லை, ஒரு மறைவான போராட்டத்தை ஒருங்கமைத்ததில்லை, அரசாங்கத்தை விமர்சனம் செய்ததில்லை, அல்லது ரோமாபுரிக்கு எதிரான யூதர்களின் பாகத்தை மேற்கொண்டதில்லை. ... இருப்பினும், வரலாற்று ஓட்டத்தின்மீது அவரது பரிசுத்த போதனைகள் மிகவும் ஆழமான செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்தன என்பது உண்மையாக உள்ளது, அவரது செல்வாக்கானது ஒரு வெடிகுண்டு போன்றல்ல ஆனால் புளித்தமாவு போன்றே எப்போதும் இருந்துள்ளது.²²

2. தண்டனையைத் தவிர்ப்பதற்கு. குடிமை அதிகாரிகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருப்பதற்கான இரண்டாவது காரணத்தைப் பவுல் கொடுத்தார்: தண்டனையைத் தவிர்ப்பதற்கு. “அப்படி எதிர்த்து நிற்கிறவர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே ஆக்கினையை வருவித்துக்கொள்ளுகிறார்கள்” (வசனம் 2ஆ). “ஆக்கினை” என்பது “நியாயத்தீர்ப்பு” என்பதற்கு வழக்கமான வார்த்தை

யான: *krima* என்பதிலிருந்து வந்துள்ளது. KJV வேதாகமத்திலுள்ள “*damnation*” [“பேரழிவு”] என்பது மிகைப்பட்ட வார்த்தையாகக் காணப்படுகிறது. NEB வேதாகமம் அனேகமாக இலக்கிற்கு நெருக்கமானதாக இருக்கலாம்: “those who ... resist have themselves to thank for the *punishment* they will receive” (என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). அதைத் தொடர்ந்து வரும் வசனம், குடிமை அதிகாரிகளால் தரப்படும் தண்டனையைப் பவுல் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கிறது, ஆனால் கீழ்ப்படியாதவர்கள் தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட நிறுவனத்திற்கு எதிராகக் கலகம் செய்வதால், நிச்சயமாக நாம் தெய்வீக தண்டனையை விலக்கி வைக்க இயலாது.

3ம் வசனத்தில் பவுல் தமது சிந்தனையின் வரியைத் தொடர்ந்தார்: “மேலும் அதிகாரிகள் நற்கிரியை²³களுக்கல்ல, துர்க்கிரியைகளுக்கே பயங்கரமா [*phobos*]யிருக்கிறார்கள்; ஆகையால் நீ அதிகாரத்திற்குப்பயப்படா[*phobos*] திருக்கவேண்டுமானால், நன்மைசெய், அதினால் உனக்குப் புகழ்ச்சி உண்டாகும்.” பிலிப்ப் என்பவர் மொழிபெயர்த்த வேதாகமத்தில், “If you want to avoid this anxiety just lead a law-abiding life” என்றுள்ளது. சட்டப்படி, மோசமான அரசாங்கங்கள்கூட நல்ல குடிமக்களை விரும்புகின்றன.

கூடுதலாகப் பவுல், “உனக்கு நன்மை உண்டாகும் பொருட்டு, அவன் தேவ ஊழியக்காரனாயிருக்கிறான்” (வசனம் 4அ) என்று எழுதினார். “ஊழியக்காரன்” என்பது, “வேலைக்காரன்” என்பதற்கான *diakonos* என்ற வார்த்தையிலிருந்து வந்துள்ளது, இது வார்த்தை தவிக்காரர்கள், சவிசேஷ ஊழியர்கள் மற்றும் சபையின் பிற ஊழியர்களைப் பற்றி விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (ரோமர் 12:7; 1 தீமோத்தேயு 3:10, 13; 4:6). குடிமை அதிகாரிகள், மேலே குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் போன்று அதேவழியில் “தேவனுக்கு ஊழியக்காரராக” இருப்பதில்லை. சபையின் தவிக்காரர்களும் மற்ற ஊழியர்களும், தாங்கள் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வதை அறிந்துள்ளனர் மற்றும் அவர்கள் அதை மனப்பூர்வமாகச் செய்கின்றனர். இதற்கு நேர்மாறாக, குடிமை அதிகாரிகள் தாங்கள் தேவனுடைய ஊழியக்காரர்கள் என்பதைப் பொதுவாக அறிந்திருப்பது இல்லை மற்றும் அந்தப் பணித்திறனில் பணியாற்ற முடிவு எதையும் ஏற்படுத்தி இருப்பதில்லை. இருந்தபோதிலும், ஏவுதல்பெற்ற அப்போஸ்தலரின் கூற்றுப்படி - மனப்பூர்வமாகவோ அல்லது மனவிருப்பம் இன்றியோ, அறிந்தோ அல்லது அறியாமலோ - மனித அரசாங்கம், கர்த்தருடைய ஊழியக்காரராக, “உனக்கு நன்மை உண்டாயிருக்கும்பொருட்டு, தேவ ஊழியக்காரனாக” இருக்கிறது.

பல்முனை மறுதலிப்புகள் ஏற்படுத்தப்படக் கூடும்: “குடிமை அதிகாரிகள் எவ்வளவு அநீதியுள்ளவர்களாக இருக்க முடியும், எவ்வளவு அடிக்கடி அவர்கள் நன்மைக்கு ஊழியக்காரர்களாக அல்ல ஆனால் தீமைக்கே வேலைக்காரர்களாக இருக்கின்றனர் என்பதைப் பவுல் அறியாதிருந்தாரா?” நீதியை அளிக்க வேண்டியவர்களே மாறும் இயல்பு கொண்டவர்களாக இருக்க முடியும் மற்றும் அவர்கள் அடிக்கடி அவ்வாறே இருக்கின்றனர் என்பதைப் பவுல் தெளிவாக அறிந்திருந்தார் என்று நாம் நிச்சயமாகக் கூறமுடியும்.

- கொரிந்து நகரத்தில் அவர் ரோம அதிபதியான கல்லியோன் என்பவரால் பட்சமாக நடப்பிக்கப்பட்டார் (நடப்புகள் 18:12-16); ஆனால் முன்னதாக பிலிப்பி நகரத்தில், அவர் ரோம அதிகாரி

களால் தவறாக நடத்தப்பட்டிருந்தார் (நடபடிகள் 16:19-39).

- பிற்பாடு எருசலேமில், அவர் கொலைகார யூதக் கும்பலிடத்திலிருந்து ரோமப் போர்ச் சேவகர்களால் காப்பாற்றப்பட்டார் (நடபடிகள் 21:27-36); ஆனால் அவர் ஒரு ரோம அதிகாரிக்கு இலஞ்சம் தராத காரணத்தினால் (நடபடிகள் 24:26) செசரியாவில் இரண்டு ஆண்டுகள் சிறையில் செலவிட்டார் (நடபடிகள் 24:27).
- இன்னும் பிற்பாடு, அவர் இராயனுக்கு அபயமிடுகையில், அவரது ரோமக்குடியரிமை, அவர் யூதர்கள் கைகளால் மரணம் அடைவதிலிருந்து அவரைக் காப்பாற்றியது (நடபடிகள் 25:9-12). இருப்பினும், (ஏவுதல் பெற்றிராத பாரம்பரியத்தின்படி) அவரது வாழ்வு, ஒரு ரோமானியப் பட்டயம் அவரது தலையை அவரது உடலிலிருந்து துண்டித்தபோது முடிவடைந்தது. (அவர் வேத சாட்சியாக மரணம் அடைதல் 2 தீமோத்தேயு 4:6-8ல் முன்னெதிர் பார்க்கப்பட்டிருந்தது.)

பவுலின் சில அனுபவங்களுக்குப் பின்பு அவர், குடிமை அதிகாரிகளை, “... நன்மை உண்டாகும் பொருட்டு, அவன் தேவ ஊழியக்காரனாயிருக்கிறான்” என்று கூறியது ஏன்? ஏனென்றால், இது பொதுவாக உண்மையாக உள்ளது. சட்டப்படி, அரசாங்கங்கள் நல்ல நடத்தைக்கு வெகுமதியளித்து, பொல்லாத நடத்தையைத் தண்டிக்கின்றன; அவ்வாறு செய்தல் அவர்களுக்கு அனுகூலமான விஷயமாக உள்ளது. வேறு எந்த அடிப்பிடையிலாவது இயங்க முயற்சி செய்யும் அரசாங்கம் நீண்ட நாட்களுக்கு நிலைத்திருப்பதில்லை.

4ம் வசனத்திற்கும் திரும்பும் நாம், “நீ தீமைசெய்தால் பயந்திரு; பட்டயத்தை அவன் [குடிமை அரசாங்கம்] விருதாவாய்ப் பிடித்திருக்கவில்லை; தீமை செய்கிறவன்மேல் கோபாக்கினை [orge] வரப்பண்ணும்படி, அவன் நீதியைச் செலுத்துகிற தேவஊழியக்காரனாயிருக்கிறானே” என்று வாசிக்கிறோம் (4ஆ). 12ம் அதிகாரம், நாம் பழிவாங்கக்கூடாது, ஆனால் அப்படிப்பட்ட விஷயங்களைத் தேவனுடைய கரங்களில் விட்டுவிட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறது (12:19 காண்க). பொது நீதிமன்றங்கள் மூலமாக என்பது, தேவன் தீமையை இந்த வாழ்வில் தண்டிக்கும் ஒரு வழியாக உள்ளது.

“பட்டயத்தை அவன் விருதாவாய்ப் பிடித்திருக்கவில்லை” என்ற வார்த்தைகள், சட்டத்தை அமுல்படுத்துபவர்களால் அணியப்படும் பட்டயங்கள் வெறும் காட்சிக்காக இருக்கவில்லை என்று அர்த்தப்படுத்துகிறது. (எனது பேராசிரியர்களில் ஒருவர், “அவர்கள் ரொட்டியின்மீது வெண்ணெயைத் தடவிப் பரப்புவதற்காக அவற்றைப் பயன்படுத்தவில்லை” என்று கூறினார்.) மாறாக, பட்டயமானது தீமையை அழிக்கப் பயன்படுத்தப்பட முடிந்தது, அவ்வாறே அது பயன்படுத்தப்பட்டது. இது குடிமை அதிகாரிகள் சிலவேளைகளில் “சாவுக்கேதுவான சக்தி” என்று அழைக்கப்படுவதைப் பயன்படுத்துதல் என்பது அவர்களுக்குத் தேவன் நியமித்துள்ள ஏற்பாடாக உள்ளது என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. அமுல்படுத்துதலுக்கான வழிகள் இல்லாத ஒரு சட்டம் ஒரு நல்ல அறிவுரையாக மாத்திரமே உள்ளது.²⁴

தீமையைத் தண்டித்தல் என்பது பவுலின் கருத்தாக இருப்பதால், 4ம் வசனமானது தேவன் மரண தண்டனையை அங்கீகரிக்கிறார் என்று உறுதிப்

படுத்துவதற்கானது என்று நான் புரிந்துகொள்கிறேன். “பட்டயம்” (machaira) என்ற வார்த்தையானது நமது படிப்புகளில் முன்பு காணப்பட்டிருந்தது (8:36), மற்றும் அந்தச் சொற்றொடர் பாவம் நிறைந்த உள்ளர்த்தங்கள் கொண்டதாக, வன்முறையான மரணத்தையும் தண்டனை நிறைவேற்றத்தையும் சிந்தைக்குக் கொண்டுவருவதாக நாம் குறிப்பிட்டிருந்தோம். ஜேம்ஸ் டென்னீ என்பவர், “பட்டயம் என்பது வழக்கமாக, உயர்நீதிபதிகளால் இல்லாவிட்டாலும் அவர்களுக்கு முன்பாகச் சமந்து செல்லப்பட்டது, மற்றும் அது அவர்களின் கைகளிலிருந்து வாழ்வு மற்றும் சாவின் அதிகாரத்தை அடையாளப்படுத்திற்று” என்று எழுதினார்.²⁵ லூயிஸ் என்பவர், “பட்டயம் என்பது அதிகாரத்தின் அடையாளமாக இருந்தது,” ஆனால் “அதனுடன் ... மரணத்தண்டனையை அமுல்படுத்தும் அதிகாரமும் சென்றது” என்று குறிப்பிட்டார்.²⁶ வேதவசனத்தின் பகுதியொன்றை நாம் வாசிக்கும்போது, “இதை முதன்முதலில் கேள்விப்பட்ட அல்லது வாசித்த மக்களுக்கு இது அர்த்தப்படுத்தியிருக்கக்கூடியது என்ன?” என்பது நாம் கேட்கக்கூடிய கேள்விகளில் முதலாவதாக இருக்க வேண்டும். ரோமர் 13:4ஐப் பொறுத்தமட்டில், பாப் E. ஆடம்ஸ் என்பவர், தீமை செய்பவர்களைத் தண்டிப்பதற்கான உரிமை என்பதே “பவுலின் வாசகர்கள் இவ்வசனப் பகுதிக்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய மிகவும் இயல்பான அர்த்தமாக ... இருந்திருக்கும்” என்று முடிவுசெய்தார்.²⁷

நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு, தேவன் நோவாவிற்கு உலகளாவிய ஆணையைக் கொடுத்தார்: “மனுஷருடைய இரத்தத்தை எவன் சிந்துகிறானோ, அவனுடைய இரத்தம் மனுஷனாலே சிந்தப்படக்கடவது” (ஆதியாகமம் 9:6ஆ). இந்தக் கொள்கையானது மோசேயின் பிரமாணத்தினுடைய பாகமாக ஏற்படுத்தப்பட்டது (யாத்திராகமம் 21:12), மற்றும் ரோமர் 13ம் அதிகாரமாக, இது புதிய ஏற்பாட்டிற்கும் பொருத்தமானதாக உள்ளது என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. இது “மரணத்தண்டனையானது மிகவும் செயல்திறனுள்ள அச்சுறுத்தலாக இருக்கிறதா மற்றும்/அல்லது மிகவும் நீதியான தண்டனையாக உள்ளதா?” என்பதுபோன்ற எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் பதில் அளிப்பதில்லை.²⁸ ரோமர் 13:4ன்படி, நாட்டினால் தரப்படக்கூடிய மரண தண்டனை என்ற கொள்கையானது தேவனுடைய சித்தத்திற்கு விரோதமானதல்ல என்பதுதான் நான் உறுதிப்படுத்தும் எல்லாழமாக உள்ளது.

இந்த இடத்தில், தடுமாறும் மற்ற கேள்விகள் எழும்புகின்றன. தீமையைத் தண்டிக்கத் தேவன் குடிமை அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் கொடுத்துள்ளார், ஆனால் ஒரு கிறிஸ்தவர் அந்த சக்தியைப் பயன்படுத்த முடியுமா? வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், ஒரு கிறிஸ்தவர் அரசியல் பதவியொன்றை வகிக்க முடியுமா? ஒரு கிறிஸ்தவர் ஒரு காவல்துறை அதிகாரியாகவோ அல்லது ஒரு படைவீரராகவோ இருக்க முடியுமா? அந்தக் கடைசிக் கேள்வியைப் பொறுத்தமட்டில், கடந்தகாலத்தில், பல கிறிஸ்தவர்கள் “முடியாது” என்று கூறியிருப்பார்கள். இன்றைய நாட்களில், பலர் (ஒருவேளை பெரும்பான்மையானவர்கள்) “முடியும்” என்று கூறுவார்கள். இந்தக் கேள்வியைப் பொறுத்தமட்டில், நான் புதிய ஏற்பாடு கூறுகிற அல்லது கூறாதிருக்கிற எதினாலும் செல்வாக்குச் செலுத்தப்படுவது போன்றே தற்கால நிகழ்வுகளினாலும் நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள் செல்வாக்குச் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறோமோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன். ஆண்டுக்கொன்றாடே, இந்த விஷயமானது தனிநபருடைய மனச்

சாட்சிக்கு விடப்பட்டு, ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் தமக்கென்று தேவன் வைத்துள்ள சித்தம் என்ன என்பதை முடிவு செய்துகொள்ளும்படி விடப்பட்டிருந்தது. (ரோமர் 14ம் அதிகாரம், கருத்து விஷயத்தில் நம்மிடத்திலிருந்து வேறுபடும் சககிறிஸ்தவர்களை நாம் எவ்வாறு நடத்த வேண்டும் என்பதன்மீது கவனம் குவிக்கிறது.)

இவைபோன்ற கேள்விகளைப் பற்றிக் கலந்துரையாடுவதில், நாம் எண்ணற்ற பக்கங்களை நிரப்பக்கூடும், ஆனால் அவை ரோமர் 13:4ல் பவுலின் கருத்தைப் பற்றிச் சிறிதளவே செயல்படுவதாயிருக்கும். நாட்டின் சட்டத்திற்கு நீங்கள் கீழ்ப்படியாமற்போனால் நீங்கள் தண்டிக்கப்படுவீர்கள் என்பது நாட்டின் சட்டத்திற்கு நீங்கள் கீழ்ப்படிதல் அவசியம் என்பதற்கு ஒருகாரணமாகும் என்று பவுல் வலியுறுத்தினார்.

3. “மனச்சாட்சியினிமித்தமும்.” நீங்கள் பிடிபடாமல், தண்டிக்கப்படாமல், ஒரு சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படியாதிருக்க முடியும் என்று தைரியமாயிருந்தால், அதைப் பற்றிய விஷயம் என்ன? அந்த சாத்தியக்கூற்றைப் பவுல் 5ம் வசனத்தில் உரைத்து முடித்தார்: “ஆகையால், நீங்கள் கோபாக்கினையினிமித்தம் மாத்திரமல்ல, மனச்சாட்சியினிமித்தமும் கீழ்ப்படியவேண்டும்.” தேவன் நமக்குக் கொடுத்துள்ளதும் நம் ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் இருக்கிறதுமான மனச்சாட்சி என்பது, சரியான மற்றும் தவறான விஷயங்களுக்கிடையில் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்த நமக்கு உதவுகிறது.³⁰ சிலர் தண்டிக்கப்படுவர் என்பதன் காரணத்தினால் மாத்திரமே, போக்குவரத்தில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய வேகம்குறித்த சட்டங்களைக் கைக்கொள்கின்றனர்; சிலர் தங்கள்மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டு விடுமோ என்ற அச்சத்தினால் மாத்திரமே, வருமான வரிகளைச் செலுத்துகின்றனர்.³¹ பவுல், “அதிகாரிகளுக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்பது [செய்வதற்கு] பாதுகாப்பானது என்பதற்காக மாத்திரமல்ல, ஆனால் அதுவே செய்வதற்குச் சரியான விஷயமாக உள்ளது என்பதாலும், நாம் அதிகாரிகளுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்” என்று கூறினார் (ரோமர் 13:5; Phillips; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது) - ஏனெனில் இதையே நாம் செய்யும்படி தேவன் விரும்புவார். பவுலைப்போல் நாம், “தேவனுக்கும் மனுஷருக்கும் முன்பாக எப்பொழுதும் குற்றமற்ற மனச்சாட்சியை உடையவர்”களாக இருக்கப் பிரயாசப்பட வேண்டும் (நட்படிகள் 24:16).

அதிகாரத்திற்கு ஏற்புடைய வகையில்

இருங்கள்! (13:6, 7)

1 முதல் 4 வரையுள்ள வசனங்களில், பவுல் மனித அரசாங்கத்துடன் கிறிஸ்தவரின் உறவு பற்றிய மாபெரும் கொள்கைகளை நிலைநாட்டினார்: நாம் நாட்டின் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்; நாம் நல்ல குடிமக்களாக இருக்க வேண்டும். 6 மற்றும் 7ம் வசனங்களில், ஒரு நல்ல குடிமகனாயிருத்தலின் இன்றியமையாத பண்புகள் குறித்து அப்போஸ்தலர் திட்டவாட்டமான ஆணைகளைக் கொடுத்தார்.

உங்கள் வரிகளைச் செலுத்துங்கள்

6ம் வசனம், “இதற்காகவே [மனித அரசாங்கம் தேவனால் நிலைநாட்டப்பட்டது என்பதால்] நீங்கள் வரியையும் [இது *phoros* என்பதிலிருந்து வருகிறது]

கொடுக்கிறீர்கள். அவர்கள் இந்த வேலையைப் பார்த்துவருகிற தேவ ஊழியக்காரராயிருக்கிறார்களே” என்று கூறுகிறது. “ஊழியக்காரர்கள்” என்பது, 4ம் வசனத்தில் “ஊழியக்காரன்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டதிலிருந்து மாறுபட்ட ஒரு கிரேக்க வார்த்தையாக உள்ளது. இது *leitourgos* என்பதன் பன்மை வார்த்தையாக உள்ளது. இது “ஆசாரியத்துவ இயல்பில் ஊழியம் செய்கிறவர்களுக்கு வழக்கமாக ஒதுக்கிவைக்கப்படும் வார்த்தையாகும்.”³² இவ்வார்த்தையானது, “பூமிக்குரிய ஆட்சியாளர்கள், தாங்கள் தேவனுடைய ஊழியக்காரர்கள் என்ற உணர்வுடன் செயல்படாவிட்டாலும்கூட, அவர்கள் தேவனுடைய ஆணைகளையே பணிகளாகச் செய்கின்றனர்” என்ற உண்மையை அடிக்கோடிடுகிறது.³³

“அவர்கள் இந்த வேலையைப் பார்த்துவருகிற” என்பது, மனித அரசாங்கங்கள் செய்வேண்டியது எது என்று பவுல் கூறிய (அல்லது மறைமுகமாய் உணர்த்திய) விஷயத்தைக் குறிக்கிறது: குடிமக்களைப் பாதுகாத்தலும் தங்கள் குடிமக்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே அளித்துக்கொள்ள இயலாத சேவைகளை அவர்களுக்கு அளித்தலும். மனித அரசாங்கம் தேவனால் நியமிக்கப்படுகிற காரணத்தாலும், அரசுப் பணியாளர்கள் (ஒரு வகையில்) தேவனுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதாலும், நாம் வரிகளைச் செலுத்த வேண்டியதாக உள்ளது. ஜான் R. W. ஸ்டாட் என்பவர், நமக்கு அரசாங்கம் எவ்வளவாகத் தேவைப்படுகிறது (இது நாம் செலுத்தும் வரித்தொகையின் அளவைப் பாதிக்கிறது) என்பது பற்றி மக்கள் கருத்து வேறுபடுகின்றனர், ஆனால் “நாட்டு அரசு அளிக்க வேண்டிய சில சேவைகள், இவைகளுக்குக் கட்டணம் செலுத்தப்பட வேண்டும் மற்றும் இது வரிகளை அவசியமானவையாக்குகிறது என்பவற்றை எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்கின்றனர்” என்று குறிப்பிட்டார்.³⁴

வரிகளைச் செலுத்த வேண்டும் என்ற புத்திமதி இந்தக் கலந்துரையாடலில் ஏற்பட்ட பின்சிந்தனையாக இருப்பதில்லை. முந்திய வசனங்களில் பவுல், இந்த முடிவிற்கு ஒரு அஸ்திபாரம் அமைத்தார். இந்தப் பாடத்தின் அறிமுகத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல், யூதர்கள் ரோமாபுரிக்கு வரி செலுத்துவதை வெறுத்தனர். இருந்தபோதிலும், பவுல் அது செய்யப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். நாம் நமது வரிகளைச் செலுத்தாவிட்டால், நாம் அரசாங்கத்தை ஏய்த்து நமது நியாயமான பங்கைச் செய்யத் தவறுவது மட்டுமின்றி, நாம் தேவனுக்கும் கீழ்ப்படியாமல் போகிறோம்.

இன்னொரு மறுப்புரை பொதுவானதாக உள்ளது: “ஆனால் நான் வரிகளைச் செலுத்தினால், நான் அரசாங்கம் ஈடுபட்டுள்ள தெய்வபக்தியற்ற நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவு அளிப்பதாகிவிடுமே!” இயேசு, “இராயனுடையதை இராயனுக்கும், ... செலுத்துங்கள்” என்று கூறியதை நான் உங்களுக்கு நினைவூட்ட அனுமதியுங்கள் (லூக்கா 20:25). மேலும், பவுல் புறதெய்வ வணக்கத்தாரான ரோமாபுரிப் பேரரசுக்கு - அரசியல் ஊழலும் நிதிகளைத் தவறாகப் பயன்படுத்தும் அதிகாரிகள் நிறைந்ததுமான ஒரு அரசாங்கத்திற்கு - வரிசெலுத்துதல் பற்றியே முதன்மையாகப் பேசினார் என்பதையும் நினைவில் வைப்புகள். இருந்தபோதிலும், இயேசுவும் பவுலும் ஆகிய இருவருமே, வரிகள் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்று கூறினர். நமது வரியைச் செலுத்துதல் நமது பொறுப்பாக உள்ளது; அந்தப் பணத்தை ஞானமாகச் செலவிடுதல் அதிகாரிகளின் பொறுப்பாக உள்ளது. அவர்கள் தங்கள் பொறுப்பை நிறைவேற்றாதிருந்தால், அது நம்மை, நமது பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதிலிருந்து சாக்குப்போக்குக் கூறி விடுவிப்ப

தில்லை.

7ம் வசனத்தில் பவுல் தமது சிந்தனைக்கு மறுவலிவூட்டினார். இவ்வசனம், “ஆகையால் யாவருக்கும் செலுத்தவேண்டிய கடமைகளைச் செலுத்துங்கள்” என்று தொடங்குகிறது. சந்தர்ப்பப்பொருளில், “யாவருக்கும்” என்பது, குடிமை அதிகாரிகள் எல்லாரையும் - மிகச் சிறியவரிலிருந்து மிகப்பெரியவர வரைக்கும், குறைவான முக்கியத்துவம் உடையவரிலிருந்து மிகவும் முக்கியத்துவ முள்ளவர் வரைக்கும் எல்லாரையும் - குறிக்கிறது. “செலுத்துங்கள்” என்பது, இயேசு “இராயனுடையதை இராயனுக்கும், தேவனுடையதைத் தேவனுக்கும் செலுத்துங்கள்” என்று கூறியபோது பயன்படுத்திய அதே கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து வந்ததாக உள்ளது.

“ஆகையால் யாவருக்கும் செலுத்தவேண்டிய கடமைகளைச் செலுத்துங்கள்; எவனுக்கு வரியைச் செலுத்தவேண்டியதோ அவனுக்கு வரியையும், எவனுக்குத் தீர்வையைச் செலுத்தவேண்டியதோ அவனுக்குத் தீர்வையையும் செலுத்துங்கள்” (வசனம் 7அ, ஆ). “வரி” என்பது *phoros* என்பதிலிருந்து வந்துள்ளது, இவ்வார்த்தை 6ம் வசனத்தில் காணப்படுகிறது மற்றும் இது லூக்கா 20:22ல் இயேசுவுக்கு முன்வைக்கப்பட்டுள்ள கேள்வியில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. *Phoros* என்பது வெற்றிகொள்ளப்பட்ட ஒரு நாட்டினால் செலுத்தப்படும் “சுப்பம்” என்று அர்த்தப்படுகிறது.³⁵ “தீர்வை” என்பது “அதன் துணைநிலைத் தனிச்சிறப்புக்குறிப்பில், ‘பொது முடிவுகளுக்காக, ஒரு தீர்வையாக, வரியாக, மற்றும் சுங்கமாகச் செலுத்தப்படும் தொகை’ ” என்பதை அர்த்தப்படுகிறது.³⁶ இவ்விரு கிரேக்க வார்த்தைகளுக்கும்மிடையில் வித்தியாசம் ஏற்படுத்துதல் என்பது கடினமாக உள்ளது. பவுல் அனேகமாக, *எல்லா* வரிகளையும் ஒன்றாகக் குறிப்பிட இவ்விரண்டையும் பயன்படுத்தி இருக்கலாம்: பொது வரிகள் மற்றும் மறைவான வரிகள்.³⁷ செய்தி தெளிவாக உள்ளது: கிறிஸ்தவர்கள் தாங்கள் செலுத்த வேண்டிய வரியைச் செலுத்த வேண்டும்.

அரசு அதிகாரிகளிடத்தில் மரியாதை காண்பியுங்கள்

பின்பு பவுல் வரிகளைச் செலுத்துவதைக் காட்டிலும் சிலருக்கு அதிக அறைகூவல் விடுப்பதாக இருக்கக்கூடிய ஒரு வேண்டுகோளைக் கூடுதலாகக் கூறினார்: “எவனுக்குப் பயப்பட வேண்டியதோ [தக்கதோ] அவனுக்குப் பயப்படுங்கள்; எவனைக் கணம்பண்ணவேண்டியதோ அவனைக் கணம்பண்ணுங்கள்” (வசனம் 7இ). “பயம்” என்பது, அர்த்தத்தின் பல நிழல்கள் கொண்ட *phobos* என்ற வார்த்தையிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது தண்டனையின் பயம்பற்றிப் பேசு 3 மற்றும் 4 ஆகிய வசனங்களில் பயன்படுத்தப் பட்ட வார்த்தையாக உள்ளது, ஆனால் 7ம் வசனத்தில் இது மாறுபட்ட ஒரு வலியுறுத்தம் கொண்டுள்ளது. “மரியாதை” என்பது இவ்விடத்தில் சிந்தனையை இன்னும் சிறப்பாக விளக்கப்படுத்துகிறது (காண்க RSV; AB; Mc-Cord). “கனப்படுத்துதல்” என்பது சிலவற்றை மதிப்புமிக்கதாகக் கருதுதல் என்று அர்த்தப்படும் *time* என்பதிலிருந்து வருகிறது.³⁸ இந்த சந்தர்ப்பப்பொருளில், பவுல் அரசு அதிகாரிகளைக் குறிப்பிட்டார் என்பதைச் சிந்தையில் வைத்துக்கொள் றுங்கள்.

ஒரு கடைசி மறுப்பு பதிவுசெய்யப்படலாம்: “ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட அரசு அலுவலருக்கு மரியாதை காண்பித்தல் என்பது என்னால் முடியாது,

மற்றும் அவரைக் கணப்படுத்த நான் மறுத்து விடுகிறேன். அவர் நேர்மையற்றவராக உள்ளார் மற்றும் அவர் ஒழுக்கம் எதையும் கொண்டிருப்பது இல்லை!” மீண்டுமாக, நான் ரோம அரசாங்கத்திலிருந்து அலுவலர்களைப் பற்றிப் பவுல் பேசிக் கொண்டிருந்தார், அவர்களில் அநேகர் மிகவும் கெட்டவர்களும் ஒழுக்கக்கேடானவர்களுமாயிருந்தனர் என்பதை உங்களுக்கு நினைவுபடுத்துகிறேன். பேதுரு, “ராஜாவைக் கணப்பண்ணுங்கள் [time என்பதிலிருந்து வந்தது]” என்று கூறியபோது (1 பேதுரு 2:17), அவரது குறிப்பு, தேவபக்தி இல்லாத ரோமப் பேரரசரான நீரோவுக்கானதாக இருந்தது. நீங்கள் ஒரு மனிதரை மதிக்க முடியாவிட்டால், குறைந்தபட்சம் அவரது பதவியையாவது மதியுங்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.³⁹ அமெரிக்க நாட்டில் நான் தனிப்பட்ட வகையில் மரியாதை செலுத்தியிராத பல ஜனாதிபதிகள் இருந்துள்ளனர் - ஆனால் இவர்களில் ஒருவர், நான் இருக்கும் அறைக்குள் நடந்து வந்திருந்தால், நான் எழுந்து நின்று அவரது பதவிக்காக அவரை மதித்திருப்பேன்.

நாம் 7ம் வசனத்தை விட்டுக் கடந்து செல்வதற்கு முன்னர், நடைமுறைப் பயன்பாடு என்பது - பெற்றோர், பள்ளி அதிகாரிகள், வேலையளிப்பவர்கள், மூப்பர்கள், மற்றும் கணவர்கள் போன்ற - அதிகாரமுள்ள நபர்களுக்கு சட்டப் பூர்வமாக ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை நான் குறிப்பிடுதல் அவசியமாக உள்ளது. ஒவ்வொரு சமூகத்திலும், அதிகாரத்திற்கு சிறிதளவே மரியாதை காண்பிக்கிற அல்லது மரியாதையே காண்பிக்காத மக்கள் இருக்கின்றனர். இவர்களுக்குப் பவுல், “... யாவருக்கும் செலுத்தவேண்டிய கடமைகளைச் செலுத்துங்கள்: ... யாருக்கு [மரியாதை செலுத்த] வேண்டியதோ [அவருக்கு மரியாதை செலுத்துங்கள்]; எவனைக் கணப்பண்ணவேண்டியதோ அவனைக் கணப்பண்ணுங்கள்” (என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது) என்று சொல்வார்.

முடிவுரை

ரோமர் 13:1-7ல் பவுலின் போதனையை நாம் எவ்வாறு தொகுத்துரைப்போம்? வில்லியம் பார்க்ளே என்பவர் இவ்வசனப் பகுதியைப் பின்வருமாறு தொகுத்துரைத்தார்:

நாட்டு அரசில் பவுல் உலகத்தைக் குழப்பத்திலிருந்து பாதுகாக்கும், தேவனுடைய கரத்திலுள்ள ஒரு கருவியைக் கண்டார். நாட்டை நிர்வாகம் செய்கிறவர்கள், அந்த மாபெரும் பணிப்பொறுப்பில் தங்கள் பங்குப் பணியை நிகழ்த்திக்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் அறிந்திருந்தாலும் இல்லை என்றாலும், அவர்கள் தேவனுடைய ஊழியத்தைச் செய்துகொண்டிருந்தனர், மற்றும் அவர்களைத் தடைசெய்தல் அல்ல ஆனால் அவர்களுக்கு உதவுதல் என்பதே கிறிஸ்தவரின் கடமையாக இருந்தது.⁴⁰

ரோமர் 13:1-7ல், பவுல் கிறிஸ்தவரின் உறவு என்ற கருத்தை மனித அரசாங்கத்துடன் மாத்திரம் தீர்த்துவிடவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, இவ்வசனப்பகுதியில், அவர் 1 தீமோத்தேயு 2:1, 2ல் கூறியது போன்று அரசாங்க அலுவலர்களுக்காக ஜெபிக்க வேண்டியதைக் குறிப்பிடவில்லை.⁴¹ ரோமர் 13 உடன் 1 தீமோத்தேயு 2ஐக் கூட்டி, “கொடுத்தல், ஜெபித்தல், மற்றும் கீழ்ப்படிதல்” என்பவையே அரசாங்கத்திற்குக் கிறிஸ்தவர்களின் அடிப்படைப் பொறுப்புகளாக உள்ளன என்று கூறப்

பட்டுள்ளது. அதற்கு அப்பால், அது தனிப்பட்ட மனச்சாட்சியின் விஷயமாகிறது.⁴²

குறிப்புகள்

¹அந்த வேளையில், ரோமாபுரி அரசாங்கமானது யூதர்களுக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு மிடையில் வித்தியாசம் எதையும் ஏற்படுத்தியிருக்கவில்லை. நடபடிகள் 18:2 யூதர்களை மாத்திரமே குறிப்பிடுகிறது, ஆனால் யூதர்களும் கிறிஸ்தவர்களுமாகிய இருசாராருமே ரோமாபுரியிலிருந்து துரத்தப்பட்டனர் என்று உலகப்பிரகாரமான பதிவேடுகள் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன. ²ரோமர் 13:1-7ஐப் பவுல் எழுதவில்லை, ஆனால் அவ்வசனங்கள் வேறுயாரோ ஒருவரால் எழுதப்பட்டு இந்த நிருபத்திற்குள் சொருகப்பட்டன என்று சில எழுத்தாளர்கள் கருத்துத் தெரிவித்து இருக்கின்றனர். இதற்குக் கையெழுத்துப்பிரதியின் ஆதாரம் எதுவும் இல்லை. இது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவருக்கும் தேவைப்படுகிற நடைமுறை அறிவுறுத்தலுக்கான பகுதியாகும், மற்றும் ஒருசில பாடக்கருத்துக்களே, அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல் என்பதைக் காட்டிலும் முக்கியமானவையாக உள்ளன. ³W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *Vine's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985), 45. ⁴Ibid., 33-34. ⁵பின்னணித் தகவலுக்கு, ஏசாயா 44:28-45:7ஐக் காணவும். ⁶பின்னணித் தகவல், தானியேல் 2:21, 37, 38; 4:17-35 ஆகியவற்றில் தரப்பட்டுள்ளது. ⁷உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்களுக்குப் பழக்கமான குறிப்பான உதாரணங்களை உள்ளடக்குவதற்கு நீங்கள் விரும்பலாம், அமெரிக்காவில் நாங்கள், ஹிட்லர், ஸ்டாலின், அல்லது இன்னும் சமீபத்திய எதேச்சாதிகாரிகளைப் பயன்படுத்துவோம். ⁸குறிப்பாக அவர் இதை எப்போது எவ்வாறு செய்தார் என்பதை நாம் அறிவதில்லை. ஆதியாகமம் 9:1-7ம் வசனங்கள் மனித அரசாங்கத்திற்கான அடிப்படையை அளிக்கிறது என்று சில எழுத்தாளர்கள் நம்புகின்றனர். ⁹James Burton Coffman, *Commentary on Romans* (Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1973), 446. ¹⁰Jack P. Lewis, *Exegesis of Difficult Passages* (Searcy, Ark.: Resource Publications, 1988), 95.

¹¹நீங்கள் வாழும் சமூகத்திற்கு ஏற்றபடி இந்தக் கூற்றை நீங்கள் விரித்துரையுங்கள். ¹²இந்தச் சிந்தனைக்கு நீங்கள் பின்வருவதைக் கூடுதலாக்க விரும்பலாம்: மனித அரசாங்கங்கள் (தேவனுடைய ஊழியர்கள் என்ற முறையில்), தாங்கள் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாதிருந்தாலும், அது கிறிஸ்தவர்கள், தாங்கள் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாதிருக்கச் சாக்குப்போக்குத் தருவதில்லை. ¹³பின்னணித் தகவல்களுக்காக ஏசாயா 10:5-12ஐ வாசிக்கவும். ¹⁴நீதிபற்றிய ரோமர்களின் கருத்து நல்லதாக இருந்தது, அதுபோன்றே, பேரரசில் சமாதானத்தைப் பராமரிக்க வேண்டும் என்பதற்கான ரோமாபுரியின் முயற்சியும் நல்லதாகவே இருந்தது. ரோமாபுரியின் சாலைகள், பேரரசின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் பயணத்தைச் சாத்தியமாக்கின. பவுல் சவிசேஷத்தைப் பரப்புவதற்கு இந்த பயணத்தை அனுசூலமாக்கிக் கொண்டார். ¹⁵R. C. Bell, *Studies in Romans* (Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1957), 146. ¹⁶செசரியாவில் பவுல் இரண்டு ஆண்டுகள் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்தார் (நடபடிகள் 24:27), அத்துடன் கூடுதலாக அவர் குறைந்தபட்சம் இரண்டு ஆண்டுகள் ரோமாபுரியில் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்தார் (நடபடிகள் 28:30). ¹⁷“மனுஷனும்” என்பது “ஆத்துமா” என்பதற்கான வார்த்தையான, *psyche* என்பதிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. 1 பேதுரு 3:20ல் உள்ளதுபோல், இங்கும் *psyche* என்பது மக்களையே குறிப்பிடுகிறது. ¹⁸“அதிகாரம்” என்பது (*huper* [“மீது”])

கூட்டல் echo [“பெற்றிருத்தல்”] என்பவை இணைந்து வரும்) *hyperecho* என்ற சொல் விரிந்து வருகிறது. இவ்வார்த்தை அடிப்படையில் “உயர்ந்த” என்று அர்த்தப்படுகிறது (KJV வேதாகமத்தில் காணவும்). ¹⁹Vine, 606. இந்த வார்த்தை “ஒப்புவி” என்று அடிக்கடி மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ²⁰Bruce Barton, David Veerman, and Neil Wilson, *Romans*, Life Application Bible Commentary (Wheaton, Ill.: Tyndale House Publishers, 1992), 246.

²¹Jimmy Allen, *Romans, The Clearest Gospel of All* (Searcy, Ark.: By the author, 2005), 266. ²²Coffman, 447-48. ²³கிரேக்க மொழியின் வார்த்தை இவ்விடத்தில் “நல்ல வேலை” என்றே நேரடி அர்த்தப்படுகிறது. ²⁴Adapted from Alva J. McClain; quoted in Jim Townsend, *Romans: Let Justice Roll* (Elgin, Ill.: David C. Cook Publishing Co., 1988), 90. ²⁵James Denney, *St. Paul's Epistle to the Romans*, in *The Expositor's Greek Testament*, vol. 2 (London: Hodder and Stoughton, 1901; reprint, Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1979), 697. ²⁶Lewis, 96. ²⁷Bob E. Adams, “Responsible Living in Community Setting (Romans 12-16),” in “Studies in Romans,” *Southwestern Journal of Theology* 19 (Fall 1976): 63. ²⁸Ibid. ²⁹கிறிஸ்தவர்கள் அரசியல் பதவிகளுக்கு வருதல் தேவை என்று நான் நம்புகிறேன், ஆனால் அது ஒரு கருத்தாக மாத்திரமே உள்ளது. அரசியல் அதிகாரிகள், கிறிஸ்தவக் கொள்கைகளை மற்றவற்றுடன் சமரசமாக்கிக் கொள்ளும்படி கடுமையாக சோதிக்கப்படலாம். ³⁰ரோமருக்கு எழுதிய நிரூபம், 1 என்ற புத்தகத்தில் “புறஜாதியார், மனச்சாட்சி, மற்றும் ஊழியப்பணி (2:14, 15)” என்ற பாடத்தில் மனச்சாட்சி மீதான கலந்துரையாடலை மறுகண்ணோட்டமிடவும்.

³¹நீங்கள் வாழும் சூழ்நிலைகளுக்குப் பொருந்தும்படி இந்த வாக்கியத்தைத் தழுவி மைக்கவும். ³²D. Stuart Briscoe, *Mastering the New Testament: Romans*, The Communicator's Commentary Series (Dallas: Word Publishing, 1982), 232. A verb form of *leitourgos* is translated “service of worship” in Romans 12:1. ³³Vine, 410. ³⁴John R. W. Stott, *The Message of Romans: God's Good News for the World*, The Bible Speaks Today series (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1994), 346. ³⁵Vine, 643. ³⁶Ibid., 142. இவ்வார்த்தை மத்தேயு 17:25ல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, அங்கு வரிசெலுத்தும்படி இயேசு பேதுருவிடம் கூறினார். ³⁷வில்லியம் பார்க்களே என்பவர், புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் செலுத்த வேண்டியிருந்த வரிகளின் பட்டியல் ஒன்றைக் கொடுத்தார் (William Barclay, *New Testament Words* [Philadelphia: Westminster Press, 1974], 175). ³⁸Vine, 310. ³⁹நடபடிகள் 23:1-5ல், பவுல் மனிதனை மதிக்க முடியாதிருந்தபோது அம்மனிதர் வகித்த பதவிக்காகப் பவுல் மரியாதை காண்பித்தார். ⁴⁰Barclay, 174.

⁴¹புறநெய்வ வணக்க அரசாங்கத்திற்காக ஜெபிக்கும்படி கட்டளை பெற்றிருக்கும் நிலை பற்றிய இன்னொரு உதாரணத்திற்கு, காண்க எரேமியா 29:7. ⁴²கடந்தகாலத்தில், சிலர் கிறிஸ்தவர்கள் வாக்களிக்கவும் கூடாது என்று நினைத்தனர். ஒரு பிரிவினைக் கூட்டமானது கொடிக்கு வணக்கம் செலுத்த மறுக்கிறது. எனது கருத்தில், கிறிஸ்தவர்கள் நாட்டு விஷயங்கள் தேவனுடைய சித்தத்தை மீறாத வரையில் அல்லது அவை கர்த்தருக்கான அவர்களின் உறுதிப்பாட்டை வழிவிலக்காத வரையில், அவற்றில் கிறிஸ்தவர்கள் ஈடுபாடு கொள்ள வேண்டும். மீண்டுமாக, நான் இது எனது கருத்தாக உள்ளது என்பதை வலியுறுத்துகிறேன்.